

med mine Bemærkninger, og jeg vil antage, det vil vise sig, at naar vi kommer til en Revision af vore Pensionsbestemmelser, vil den Tanke finde Tilslutning i vide Kredse, at denne Grænse ved 70 Aar bør sættes betydeligt ned i Lighed med, hvad Tilfældet er i vore Nabolande. Saa vidt jeg ved, er der ikke noget Land, hvor man skal have naaet en Alder af 70 Aar for at kunne faa sin Afsked med Pension, uden i øvrigt at være saa affældig og sygelig, at man ikke kan tage sig noget til. Jeg tror, som sagt, at denne Aldersgrænse burde nedsættes, og man kunde have benyttet denne Lejlighed her, hvor der er Tale om midlertidige Bestemmelser, til at gøre det — saa havde man vist Vejen for Fremtiden.

Trier: Den ærede foregaaende Taler har ganske Ret. Hver Gang der her i Tinget kommer en Sag frem, hvor jeg synes, at man i Forholdet mellem Mand og Kvinde gør Uret, ønsker jeg at paatale det, og jeg ønsker at paatale det vedblivende, for at man ikke skal faa et Indtryk af, at der ikke ogsaa i Mandens Verden er en Slags Samvittighed, der vender sig imod det, jeg vil kalde Mandfolkebevidstheden, som har behersket disse Forhold i saa mange Aar. Jeg tror, at det har sin Betydning, at det ikke blot af Kvinder siges, at der gøres dem Uret, men at ogsaa Mænd erkender, at der gøres Kvinderne Uret, naar det faktisk sker. Og selv om det Forhold, der her er Tale om, ikke kommer til at spille nogen videre praktisk Rolle, er Uretten der jo alligevel, nemlig at der ved Lov slaas fast, at der skal være denne Forskel. Jeg er ikke just gaaet ud fra, at det var Afskedigelse, der var Tale om, men det, jeg har paataalt, er den Forskel, man drager mellem Mands og Kvindes Forhold til den samme Sag, nemlig hvorvidt man kan blive i sin Stilling, og det vil alligevel blive en Slags Afskedigelse. Hvis man ikke bliver ansat som kongelig Embedsmand, naar man nu i en Aarrække har været Skolebestyrer eller Skolebestyrerinde, og Skolen gaar over til det offentlige, og man ikke paa Grund af sin Alder kan blive Rektor ved den offentlige Skole, saa bliver det praktiske Resultat alligevel, at man faar sin Afsked. Men det er altsaa ikke det Spørgsmaal, der har været mig saa magtpaaliggende, men derimod det, at man ikke her skulde fastholde Modsætningsforholdet. Det blev sagt, at det, der bliver fastsat her, ikke har nogen Rækkevidde ud i Fremtiden, fordi det kun drejer sig om en midlertidig Bestemmelse, og det er jo ganske rigtigt, at denne enkelte

Lovbestemmelse ikke kan række ud i Fremtiden, men det Princip, som er udtalt gennem Lovbestemmelsen, virker ud i Fremtiden. Det er farligt for Fremtidens Skyld at vedtage en Lov, selv om det er en midlertidig Lov, hvor man slaar et Princip fast, som man ikke mener bør være gældende og gyldigt. Der er derfor efter min Mening, selv ved en midlertidig Lov, Grund til at paatale noget, som man anser for urigtigt.

Den højtærede Minister sagde, at man gik ud fra, at disse Mennesker nu maatte gaa over fra den private til den offentlige Skole med de samme Forventninger, med hvilke de var traadt ind i den private; men det kan jeg slet ikke være enig med den højtærede Minister i. Det forekommer mig netop, at de er gaaet over fra at være private til at være offentlige, fordi de ikke kunde nøjes med de Forventninger, de havde som private Lærere og Lærerinder, og at de ved at gaa over i det offentlige Skolevæsen har al god Grund til at mene, at Udsigterne til at faa deres Forhold ændret i en for dem gunstig Retning er vokset.

Det Spørgsmaal, der blev rejst af den ærede sidste Taler, om man overhovedet lod Folk blive for længe i deres offentlige Virksomhed, skal jeg ikke komme ind paa her; jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg i mangt og meget vil være enig med ham. Det, som jeg har villet, er, som sagt, ikke at paatale Sagen i dens Realitet, men at paatale den Uretfærdighed, som det forekommer mig, der blev øvet ved de forskellige Bestemmelser for de to Køn.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg er vistnok til Dels enig med det ærede 9de Medlem for 2den Valgkreds (Kragh) og med det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Trier) i, at man kunde nedsætte Aldersgrænsen, men det er jo ikke det, der skulde debatteres her. Jeg maa fremdeles mene, at Sagen ikke er af saa stor Betydning, for ellers vilde jeg ikke have tiltraadt Bestemmelsen nede i det andet høje Ting. Det er en midlertidig Bestemmelse, og vi staar jo sikkert senere overfor en virkelig principiel Afgørelse af dette Spørgsmaal.

Til det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Trier) skal jeg sige, at naar jeg før udtalte, at de Forventninger, som disse Mennesker var gaaet ind i den private Skole med, tog de med sig over i den offentlige Skole, mente jeg dermed, at de ikke har Ret til paa dette Omraade at forvente mere af den offentlige Skole med Hensyn til de Regler, som er gældende der, paa Løn-